

ВИРУСНИ МЕНИНГИТИС

Вирусни менингитис је релативно често обољење, различите вирусне етиологије, обично благог тока. озбиљност обољења зависи од врсте проузроковача.

Вирусни менингитис могу узроковати разне врсте вируса (ентеровируси, вирус мумпса, АРБО вируси, херпес вируси, вирус морбила, лимфоцитарни хориоменингитис вирус (LCMV), аденовируси и др). Око 90% случајева вирусног менингитиса је изазвано вирусима, из групе ентеровируса (сохсаскије вируси А и Б, есхо вируси, остали ентеровируси) који обично изазивају обољење благог тока, после чега се пацијенти у потпуности опорављају.

Веома је значајно да се већина оних који се инфицирају ентеровирусима **не разболи** или имају неке благе симптоме болести, и због тога је тешко спречити ширење вируса, јер су они такозвани сејачи клица, али веома значајно је да само мали проценат инфицираних развије клиничку слику вирусног менингитиса.

У зависности од врсте проузроковача, различит је и пут преноса инфекције. Неки се шире директним путем, преко респираторних капљица (кашљем, кијањем) и преко прљавих руку, а неки индиректним контактом (нпр. контаминиране чаше, телефон и сл), и ређе путем контаминиране хране и воде.

Ентеровируси, најчешћи узрочници вирусног менингитиса, превасходно се шире путем директног контакта са секретима (пљувачка, испљувак, секрет из носа) инфициране особе. То се обично дешава приликом руковања са инфицираном особом или контакта са нечим што је таква особа дотицала, уколико се тако контаминираним рукама затим додирује сопствени нос или уста. Вирус се може наћи и у столици инфицираних. Овај пут ширења вируса се углавном јавља код мале деце која немају развијене хигијенске навике.

Инкубациони период зависи од врсте вируса који је проузроковач обољења.

Период инкубације за ентеровирусе је обично између три и седам дана, а односи се на период од када се особа инфицира, па док се не испоље симптоми. Вирус се може пренети почев од трећег дана након што се особа инфицира па све до десетог дана након што се испоље симптоми.

Клиничку слику вирусног менингитиса карактерише повећање телесне температуре, главобоља, позитивни менингеални знаци: укочен врат, повраћање, фотофобија итд. Обично симптоми трају 7–10 дана, а пацијенти се у потпуности опорављају.

У поступку лечења обавезно је мировање, надокнада течности, симптоматска терапија, тј. давање лекова за снижавање температуре и ублажавање главобоље. За најчешће узрочнике (ентеровирусе) не постоји специфична терапија, нити постоји вакцина против ове болести.

Ово обољење се најчешће јавља лети и на почетку јесени, мада је оболевање од вирусног менингитиса могуће током читаве године.

Уколико се особе придржавају добрих навика личне хигијене смањује се ризик од инфицирања, а тиме и ризик од оболевања. Најефикаснија мера превенције је темељно и често прање руку. Такође, врло ефикасан начин инактивације вируса, у кућама и установама са колективним смештајем, јесте чишћење контаминираних површина и предмета, прво сапуном и водом, па потом дезинфекција са разблаженим растворима дезинфицијенаса који садрже хлор. Препоручује се и често проветравање просторија.